

Księga Jeremiasza

Rozdział 51

1. Tak mówi Pan: Oto sprowadzę na Babilon i na mieszkańców Chaldei niszczący wiatr. 2. Poślę do Babilonu tych, co przesiewają [zboże], i przesieją go, i spustoszą ziemię, bo się zewsząd zwrócą przeciw niemu w dniu klęski. 3. Niech żaden z łuczników nie napina swego łuku ani niech się nie przechwala swoim pancerzem! Nie oszczędzajcie jego młodzieży, zniszczcie całe jego wojsko! 4. Legną zabici w ziemi chaldejskiej, przebici na jej ulicach. 5. Bo nie owdowiał ani Izrael, ani Juda po swoim Bogu, Panu Zastępów. Kraj zaś ich pełen jest winy wobec Świętego Izraela. 6. Uciekajcie ze środka Babilonu! Każdy niech ratuje swe życie! Nie gińcie z powodu jego grzechu! Nastał bowiem czas odwetu u Pana, On daje mu zapłatę za to, co uczynił. 7. Babilon był w ręku Pana złotym kielichem, upajającym całą ziemię. Jego wino piły wszystkie narody, dlatego w szal wpadły. 8. Niespodziewanie upadł i załamał się Babilon; podnieście nad nim lament! Przynieście balsam na jego ranę, może odzyska zdrowie. 9. Staraliśmy się Babilon uzdrowić, lecz się nie dał wyleczyć. Porzućmy go! Niech każdy idzie do swej ziemi! Albowiem sąd nad nim dosięga nieba i aż pod obłoki się wznosi. 10. Ukazał Pan naszą sprawiedliwość. Chodźmy, głosmy na Syjonie dzieło Pana, Boga naszego! 11. Ostrzcie strzały, przygotujcie tarcze! Pan budzi ducha króla Medii, bo jego zamiarem - zniszczenie Babilonu; jest to pomsta Pana, pomsta za Jego świątynię. 12. Podnieście znak przeciw murom Babilonu, wzmocnijcie strażę! Postawcie posterunki, przygotujcie zasadzki! Jak bowiem postanowił Pan, tak wprowadza w czyn to, co ogłosił przeciw mieszkańcom Babilonu. 13. Ty, co mieszkasz nad wielkimi wodami, wielkie skarby posiadasz: nadszedł twój kres, dopełniła się twa miara. 14. Pan Zastępów przysiągł na swe imię: Nieuchronnie napelnę ciebie ludźmi jak szarańczą, i podniosą nad tobą okrzyk wojenny. 15. On mocą swą uczynił ziemię, umocnił świat swą mądrością, a swoim rozumem rozpostarł niebo. 16. Na dźwięk Jego głosu huczą wody w niebie. On sprawia, że się chmury podnoszą z krańców ziemi, On czyni błyskawice - zapowiedź deszczu - i wysyła wiatr ze swoich zbiorników. 17. Ograniczony pozostaje każdy człowiek bez wiedzy; wstydzić się musi każdy złotnik z powodu bożka, bo jego posągi są kłamstwem i nie ma w nich [życiodajnego] tchnienia. 18. Są one nicością, tworem śmiesznym, zginą, gdy nadejdzie czas obrachunku z nimi. 19. Nie takie jest dziedzictwo Jakuba. Wszechświat bowiem On ukształtował. Izrael zaś jest szczepem Jego dziedzictwa, Pan Zastępów Jego imię. 20. Byłeś dla mnie młotem - narzędziem wojny. Miażdżyłem tobą narody, burzyłem tobą królestwa. 21. Miażdżyłem tobą konia i jeźdźca, miażdżyłem tobą wóz i jego woźnicę. 22. Miażdżyłem tobą męża i kobietę, miażdżyłem tobą starca i dziecko, miażdżyłem tobą młodzieńca i dziewczę. 23. Miażdżyłem tobą pasterza i jego trzodę, miażdżyłem tobą rolnika i jego zaprzęg, miażdżyłem tobą rządców i kierowników. 24. Odplącę Babilonowi i wszystkim mieszkańcom Chaldei za wszystko zło wyrządzone Syjonowi na waszych oczach - wyrocznia Pana. 25. Oto Ja przeciw tobie, góro zagłady - wyrocznia Pana - która wyniszczyłaś całą ziemię, wyciągnę na

ciebie rękę i zepchnę cię ze skały, czyniąc cię górą płonąca. **26.** Nie będą brać z ciebie kamienia węgielnego ani kamienia pod fundament, ale będziesz opuszczona na wieki - wyrocznia Pana. **27.** Wzniescie znaki w kraju! Dmijcie w trąby wśród narodów! Do świętej wojny z nim przygotujcie narody! Zwołajcie przeciw niemu królestwo Ararat, Minni i Aszkenaz! Ustanówcie przeciw niemu dowódcę, każcie sprowadzić konie, jak najeżoną szarańczę! **28.** Do świętej wojny przeciw niemu przygotujcie narody, króla Medii, jego przywódców i wszystkich jego urzędników, całą ziemię, nad którą panuje. **29.** Drży ziemia i dygoce, bo się wypełniły plany Pana na Babilonie, by obrócić ziemię babilońską w nie zamieszkane pustkowię. **30.** Bohaterowie babilońscy odstąpili od walki, przebywają w warownych twierdzach. Wyczerpała się ich siła, stali się jak kobiety. Budynki jego uległy spaleni, wyłamane zostały jego zasuw. **31.** Goniec zabiega drogę gońcowi, a posłaniec posłańcowi, by zawiadomić króla Babilonu, że zdobyte ze wszystkich stron jest jego miasto, **32.** że zajęte są brody, umocnienia spalone, a wszyscy wojownicy porażeni strachem. **33.** Tak bowiem mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Córa Babilonu jest jak klepisko, kiedy je ubijają; już niedługo przyjdzie na nią czas żniwa. **34.** Pożarł mnie i wyniszczył Nabuchodonozor, król babiloński, następnie porzucił jak puste naczynie. Niby smok mnie pochłonił, wypełnił swe wnętrze tym, co dawało mi rozkosz, wypędził mnie. **35.** Mój ucisk i moja nędza - na Babilon! - powie Mieszkanka Syjonu. Krew moja - na mieszkańców Chaldei! - powie Jerozolima. **36.** Dlatego tak mówi Pan: Oto Ja będę bronił twej sprawy, dopełnię twojej pomsty: każę wyschnąć jego morzu, a źródłu jego zaniknąć. **37.** Babilon stanie się polem gruzów, siedliskiem szakali, przedmiotem zgrozy i drwin, pozbawionym mieszkańców. **38.** Ryczą oni jak lwy w gromadzie, pomrukują niby młode lwiątko. **39.** Gdy się rozpalą, przygotuję im ucztę, upoję ich tak, że będą oszołomieni: zasną wiecznym snem, by się już nie przebudzić - wyrocznia Pana. **40.** Poprowadzę ich na rzeź jak jagnięta, jak barany wraz z kozłami. **41.** Jak została zdobyta Szeszak i wzięta chluba całej ziemi? Jak się stał przedmiotem zgrozy Babilon wśród narodów? **42.** Wezbrało na Babilon morze, pokryła go nawałnica bałwanów. **43.** Jego miasta stały się pustynią, ziemią bezwodną i stepem, gdzie nikt nie mieszka, nie przechodzi tamtędy żaden człowiek. **44.** Ukarzę Bela w Babilonie, wyrwę mu z paszczy, cokolwiek pochłonił. Narody nie będą napływać doń więcej, mur Babilonu musi upaść. **45.** Wyjdz, mój narodzie, spośród niego! Każdy niech ratuje swe życie przed żarem gniewu Pana! **46.** Nie upadajcie na duchu ani się lękajcie wieści roznoszonej po kraju. Jednego roku obiega ta wieść, po niej następnego roku wieść druga. Tymczasem w kraju gwałt panuje, władca zwraca się przeciw władcy. **47.** Dlatego oto nadchodzą dni, kiedy ukarzę bożki Babilonu. Cały jego kraj okryje hańba, a wszyscy jego zabici będą leżeli pośrodku niego. **48.** Wykrzykną radośnie nad Babilonem niebo i ziemia, i wszystko, co jest w nich. Z północy bowiem ciągną przeciw niemu niszczyciele - wyrocznia Pana. **49.** Również Babilon musi upaść za poległych Izraela, tak jak padli za Babilon polegli z całego kraju. **50.** W drogę, którzy ocaleliście od miecza, nie zatrzymujcie się! Choć oddaleni, wspominajcie Pana, a Jerozolima niech będzie w waszej pamięci! **51.** Zawstydzeni jesteśmy, bo usłyszeliśmy zniewagę, hańba okryła nasze oblicza, bo weszli

obcy do świętych przybytków domu Pańskiego. **52.** Dlatego oto nadchodzą dni - wyrocznia Pana - kiedy ukarzę jego bożki, a w całym kraju będą jęczeć ranni. **53.** Bo choćby nawet aż pod niebo wynosił się Babilon i choćby niedostępną uczynił butną swą potęgę, mimo to wyjdą ode Mnie jego pustoszycciele - wyrocznia Pana. **54.** Słuchaj! Krzyk się rozlega z Babilonu i wielkie nieszczęście - z ziemi chaldejskiej. **55.** Bo Pan pustoszy Babilon, sprawia, że milknie w nim głośnie wołanie. Huczą ich fale jak wielkie wody, rozlega się łoskot ich głosu. **56.** Albowiem niszczyciel ciągnie na Babilon: jego bohaterowie zostaną pojmani, połamane ich łuki. Tak, Pan jest Bogiem odpłaty, odpłaca niezawodnie. **57.** Upoję ich przywódców i mędrców, jego rządców, urzędników i bohaterów; zapadną w wieczny sen, tak że się nie zbudzą - wyrocznia Króla, na imię Mu Pan Zastępów. **58.** Tak mówi Pan Zastępów: Potężny mur Babilonu zwali się doszczętnie. Wysokie jego bramy spłoną w ogniu. Na próżno więc trudzą się narody, dla ognia wysilają się ludy. **59.** Sprawa, jaką zlecił prorok Jeremiasz Serajaszowi, synowi Neriasza, synowi Machsejasza, gdy ten udawał się z królem judzkim, Sedecjaszem, do Babilonu w czwartym roku jego panowania; Serajasz był głównym kwatermistrzem. **60.** Opisał zaś Jeremiasz w jednej księdze całe nieszczęście, jakie miało przyjść na Babilon, mianowicie wszystkie przepowiednie spisane przeciw Babilonowi. **61.** Jeremiasz powiedział do Serajasza: Gdy przybędziesz do Babilonu, postaraj się przeczytać publicznie wszystkie te słowa. **62.** Powiesz zaś: Panie, Ty zapowiedziałeś o tym miejscu, że je zniszczysz, tak że zostanie opustoszałe, bez ludzi i bez bydła; pozostanie pustkowiem na wieki. **63.** Gdy skończysz czytać tę księgę, przymocujesz do niej kamień i wrzucisz ją do Eufratu, **64.** mówiąc: Tak niech utonie Babilon, by już się nie podniósł z nieszczęścia, jakie na niego ześlę.